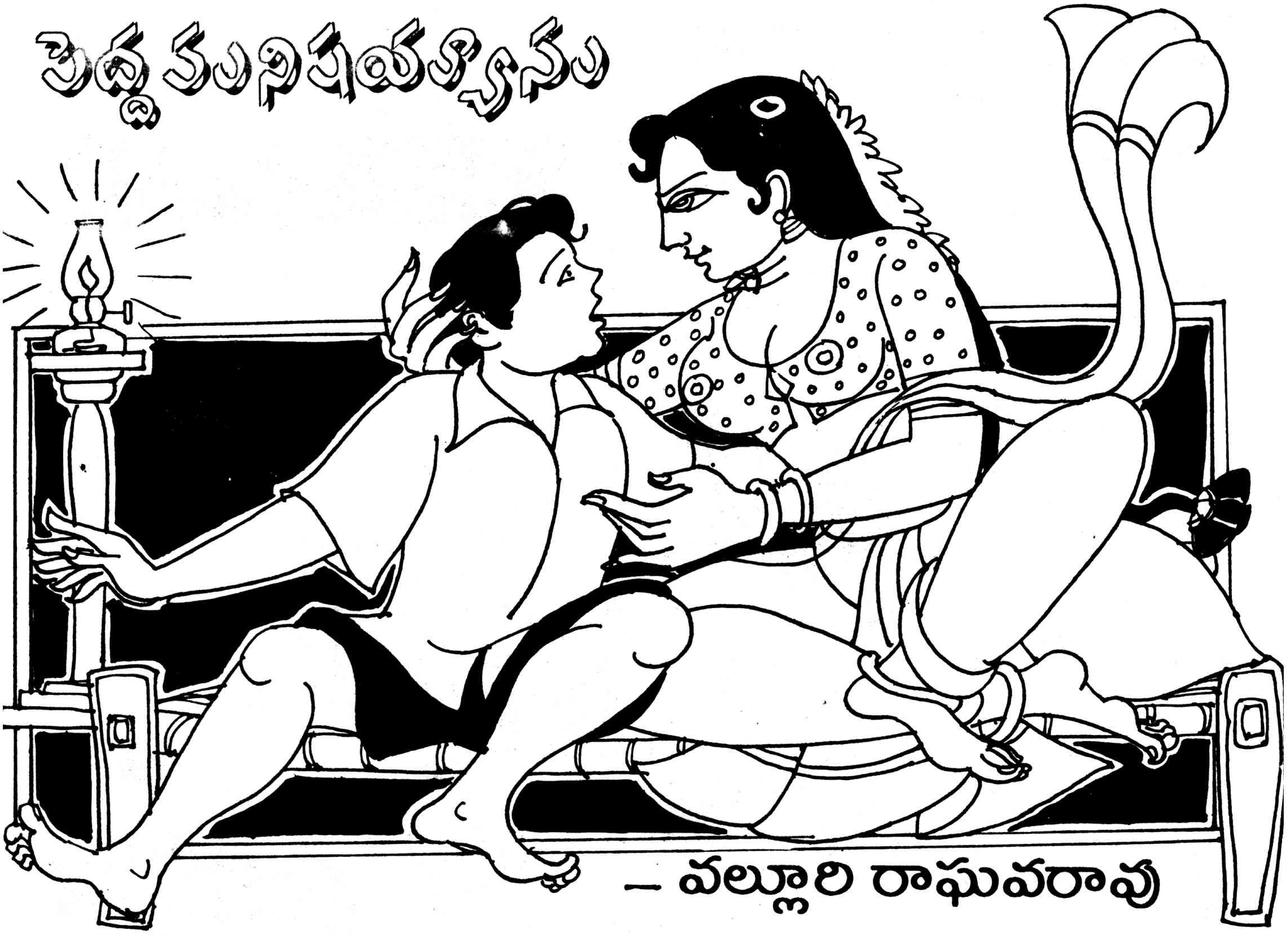

పెద్దమనిషయ్యాను

– వల్లూరి రాఘవరావు

వొకనాటి నడివేసవి మిట్టమధ్యాహ్నం అది.

సావాసగాళ్ళెవరూ లేకపోవడంచేత నేను నిర్భాగ్యంగా కిటికీ నుంచి బయటకు చూడసాగాను.

సర్వితోటల్లో మొదలైన వేడిగాలి సుడి తిరుగుతూ వెచ్చగా ముఖాన్ని తాకుతున్నది.

చెరువు బాట మీద పిట్ట కనబడటం లేదు.

నేనున్న గది సరంబీ మీద కొన్ని పిచికలు చేరి కిచకిచ మంటున్నవి.

పెద్దవాళ్ళ భోజనాలు అయి అంతా కునుకులో వున్నారు.

ఓరి ఏబ్రాసి నాగన్న! ఎండ కొట్టడం లేదురా నీకు? నడు నడు ·పూష్ణం వస్తే ఏమన్నా వుందా? అంటూ మా దూరపు బంధువు ఇంటికి వంటలక్క అయిన రమణమ్మ అత్త నన్ను గొరగొరా కిటికీ దగ్గర నుంచి ఈడ్చుకుపోయింది.

31.5.96 ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక

ఇక్కడంతా పడుకున్నారు. సద్దు చేయకు అంటూ ధాన్యపు గరిసె పక్కనున్న జమ్మిపాకలోకి నన్ను తీసుకుపోయింది.

పెద్దింటి వసారాలకు దూరంగా పెరడు గోడకు ఆన్చి దాన్ని కట్టారు. వొకప్పుడు వ్యవసారపు సరుకు సప్లరాతో నిండివున్న దానిని రమణమ్మే బాగు చేసుకుని వాటిని వో పక్కకు సర్ది మరో పక్కన ఆమె వుంటూ వచ్చేది.

మా నడవా లోగిలి గదులకన్నా రమణమ్మ పాకలోనే చల్లగా వుంది. ఈత చాప పరిచింది. చాప తీయని వాసన వస్తున్నది. దాన్ని పీలుస్తూ బోర్లా పడుకున్నాను. రమణమ్మను అత్తా అని మా పిల్లలందరం పిలవడం రివాజు. వొక ఘడియ పోనిచ్చి నన్ను తన వైపునకు తిప్పుకున్నది. రవికె ముడివిప్పి నా చేతులను వక్షస్థలంకేసి అదుముకున్నది. ఆమె కళ్ళు మాత్రము మూసుకునే వున్నది.

పెద్దగా గట్టిగా మెత్తగా వెచ్చగా వున్న ఆమె పాలిండ్లతో నేను చాలా సేపు ఆడినాను. మధ్య మధ్య లేచి నా ముఖాన్ని ముద్దులతో ముంచుతూ వుండింది. జేగురు రంగుకు తిరిగిన బండపాటి పెదాలతో నా లేత పెదాలను పట్టి వుంచి వదిలేసేది. అదంత నాకు నచ్చలేదు. కాఫీల వేళకు లేచి నన్ను పక్కకు జరిపి మండువా లోగిల్లోకి ఆమె వెళ్ళిపోయింది. తదాదిగా ప్రతి మధ్యాహ్నమూ నేను జమ్మిపాకలో ఆమెతో కలసి ఆడుకునే వాడిని. బహుశా అప్పటికి నా వయసు 12 సంవత్సరములు వుండొచ్చు. నేస్తులతో ఇసకన పడి పరుగులెత్తి మోచేతులకు, మునిగాళ్ళకు దెబ్బలు తగిలించుకొనుటకన్నా ఈ ఆటే నాకు బాగున్నది.

రమణమ్మతో నా స్నేహము బాగా పెరిగినది. ఆమె నిద్రమానేసి రకరకాలుగా నాతో ఆటలు ఆడేది. ఆడవారి శరీర రహస్యములన్నీ నేను ఆ వయసుకే చూసినాను. మనుషులంతా వొకటేనని చెప్పే మా బాబాయికి ఇన్ని విషయాలు తెలీవుగామోన్ను. ఆడా మగా వొక్కటి కాదని మాత్రము నేను తెలుసుకున్నాను.

నా ముచ్చటంతా కలిపి మూడు నెలలు సాగనేలేదు. రమణమ్మ వొక నాటి తెల్లవారుజాము నుంచి కనబడలేదు. ఆచంట వాస్తవ్యుడు ముండల ముఠాకోరు (మా పెదనాయన అలాగే అన్నాడు) అయినటువంటి•పెమ్మరాజు జగన్నాథంతో ఆమె లేచిపోయి రాజమహేంద్రం వెళ్ళిపోయినదని మా అత్తలు, పిన్నులు, వదినెలు జడలు వేసుకుంటూ చెప్పుకుంటుండగా నేను విన్నాను.

నాతో రోజూ ఆటలాడిన రమణమ్మ నాతోకాక మరొకరితో లేచిపోవుటలో విజ్ఞత లేనట్టు నాకు తోచింది. లేచిపోవడం అనగా జమ్మిపాకలో పడుకొనడమే కదా! బహుశా ఇంతకన్నా పెద్దపాట ఆమెకు దొరికి వుండవచ్చు.

ధూసరవర్ణపు ముంగీస వలె నున్న జగన్నాథం మాత్రం నాకన్నా మంచి ఆటగాడు ఎన్నటికీ కాడని నా నమ్మిక.

* * *

'అన్నీ తెలిసినవాడు అమావాస్య నాడు ఛస్తే, ఏమీ తెలియనివాడు ఏకాదశినాట చచ్చాడన్నట్టు... ఆ ముండ నాటం నేనన్నదే. అనుమానించారా అబ్బీ! హవ్వ!! గుండెలు తీసిన బంటు కాదూ? అద్దెకు తెచ్చిన గుర్రాలు అగడ్తలు దాటుతాయా తన పిచ్చిగానీ! నయం సుబ్బారాయుడితో వుడాయించింది కాదు. కుర్ర సన్నాసి బతికిపోయాడు అంటూ మా దొడ్డమ్మ నైనవైనాలుగా రమణమ్మను చాలా రోజులు తెగనాడింది. లెక్క ప్రకారం మా దొడ్డమ్మ అందరికన్నా పెద్దముండ. ఆవిడ మొగుడు ఎప్పుడో జెజ కొట్టేసినాడు. రమణమ్మ చిన్న ముండ. మరెందుకిక తిట్టుకోవడం? మధ్యాహ్నపు భోజనానంతరం ఇటువంటి మాటలాడుకోవడంలో యేదో కులాసా వుంది. మా యింట ఇది మామూలు తంతు.

భజంత్రీ వాడొచ్చినపుడు మా దొడ్డమ్మతో కలసి బుర్ర గీయించుకుంటూ మనం కూడా లేచిపోదామే దొడ్డమ్మా అన్నాను. వోరి భ్రాష్టుడా! నీకేం పోగాలం వచ్చిందిరా? నీకివన్నీ ఎవరు నేర్పినారు అంటూ గయ్యిమని లేచి పిర్ర బద్దలుకొట్టింది.

భజంత్రీవాడు వొకటే నవ్వు. నాకు కచ్చ పుట్టింది. పెరటి సందులోకి వొక్క పరుగుతీస్తూ ముండలే కదా లేచిపోయేది! నీకేం రోగమే దొడ్డమ్మా! అని అరిచి వుసిరిచెట్టు కిందగల బావి వెనుక నక్కాను. మా దొడ్డమ్మ అరుపులు చాలాసేపు వినబడ్డాయి.

* * *

ఎండాకాలం ముగియటం, బళ్ళు తెరవడం అన్నీ జరిగిపోయాయి. పావనగాళ్ళతో వురుకులెత్తే ఆటలు నాకు నచ్చలేదు. రమణమ్మత్త వొకసారి కనిపిస్తే బావుండు. ఎన్నాళ్ళో చూశాను. అయినా అటువంటి ఆటకు రమణమ్మే ఎందుకు? చాలా రోజుల తర్వాత నాకు ఆ ఆలోచన కలిగింది. దసరా సెలవలకు ముందు వొక రోజు కరణంగారి అమ్మాయి సుభద్రతో కలిసి సీమచింతకాయల కోసం గవరాజు మామిడితోపు దాటి కొంగల చింత వైపునకు పోయాను. సుభద్ర నా యీడుదే. మాంఛి పసిమి ఛాయ. నద్దూ పొడుగు. గభల్నా సుభద్ర చేయి పట్టి గుబురుగా వున్న పొట్టి మామిడిచెట్టు కిందకు పరిగెత్తాను. నీకో ఆట చెబుతాను. ఆడదామా అన్నాను. ఉత్సాహం గా సరేనన్నది.

మరి నీకు రవికె లేదుగా ఎలా ముడివిప్పడం అడిగాను. ఆ పిల్ల తన చేతులు వెనక్కి వంచి పొడుగు జాకెట్టు బొత్తాలు విప్పినది. రమణమ్మ వలె ఆమెను వెల్లకిలా పడుకోమన్నాను. జమ్మిపాకలో ఏమి జరిగిందో, అలాగునే చేయసాగాను. కాస్సేపటికి సుభద్ర "నాకు భయం వేస్తోంది" అంటూ లేచ్చక్కా కూర్చొంది. ఈ ఆట దానికీ నచ్చినట్టే వుంది. ఆ రోజు లగాయితూ మేం మామిడితోపులో ఇంటర్‌బెల్లు అప్పడల్లా ఆడుకునే వాళ్ళం. సుభద్ర తన నేస్తులకు కొందరికిది చెప్పింది. ఆమె లేనప్పుడు వాళ్ళలో కొందరు నాతో ఆడేవారు. వాళ్ళలో వాళ్ళు కూడా అక్కడే ఆడేవారు.

నాగుల చవితినాడు గవరాజు పాలేరు నల్లబ్బాయి మా ఆటలు చూసి పుత్తపున్యానికి గుండెలు బాదుకుని అందరికీ చెప్పేశాడు. పెదపంతులుగారబ్బాయి వూళ్ళో పిల్లల్ని చెడగొడుతున్నాడని గోల అయిపోయింది. ఆ పూట నా తాట వొలిచి నన్ను మా చిన్నాయన నాద్రేవు ప్రభాకర శర్మ ఇంటికి బెత్తాయింం చేశారు.

* * *

అత్తిలిలో నన్ను మగపిల్లల బడిలో వేసినారు. అక్కడ చాలా రోజులు నా ఆటలు సాగలేదు. అయితే నిడుబ్రోలు మాస్టారి ప్రైవేటులో జేరిన తర్వాత కొంత వుపశమనం లభించినది.

"భజంత్రీ వాడొచ్చినపుడు మా దొడ్డమ్మతో కలసి బుర్ర గీయించుకుంటూ మనం కూడా లేచిపోదామే దొడ్డమ్మా అన్నాను. వోరి భ్రాష్టుడా... నీకేం పోగాలం వచ్చిందిరా? నీకివన్నీ ఎవరు నేర్పినారు అంటూ గయ్యిమని లేచి పిర్ర బద్దలు కొట్టింది."

మొదట్లో ఆడపిల్లలతో నేస్తుకట్టడం యెవరికయినా కష్టమే. అందులోనూ పెద్దమనుషులైన వారితో స్నేహించుట మరీ కష్టము. మాలో కొందరికి ఆడ స్నేహములు చేయవలెనన్న తహతహ వుండినా అది పైకి కనపరచడం వలన ఆడ పిల్లలు నీచముగా చూచుట నేనెరుగుదును.

అంచేత చాలా రోజులు నేను తగ్గి వున్నాను. వొకరోజు రిజిస్ట్రారుగారి అమ్మాయి వెంకటలక్ష్మితో నేను మాట కలిపినాను. ఆమె దస్తూరీ ముత్యముల వలె వుండెడిది. ఆ మాటనే చెప్పినాను. తదుపరి నోట్సులు కొన్ని తీసుకున్నాను. ఆమె పరిచయ భాగ్యముతో మరికొందరు ఆడ నేస్తులు దొరికినారు. 'నిజములను మాట్లాడిన యెడల ఎవరైనా మిత్రులగుదురు'

వొకనాడు మా చిన్నాయన బావ మరిదితో కలసి డేరా సినిమాకు వెళ్ళి నిరుత్తరుడనయ్యాను. మేము సామాన్యముగా ఆడు ఆటనే అందు పెద్దవాండ్లు ఆడినారు. నేనీ దృశ్యమును అత్యంత ఆసక్తిగా చూచి, సినిమాకు తీసుకొచ్చిన ఆయనతో చెప్పినాను. ఆ ఆట ఆడుటలో పెద్దవాండ్లకు అంత నిపుణత లేదని, అదే నేనయిన ఇంకా బాగా ఆడగలనని అనగా అతడు గుండెలు బాదుకొన్నాడు. నీకిన్ని విషయములు ఎలా తెలుసని గిటక బారిన మొహంతో అడిగినాడు. రమణమ్మ వుదంతము అటుపై నా నేస్తులతో నేను ఆడిన విధము బహు ఆసక్తి గొంతుతో చెప్పినాను. అతడు ఎంత సేపో నవ్వినవ్వి అరి భడవా? నువ్వు మా కాలమును మించిన ముదురువు. అని భుజం తట్టి, "ఈ మాటలు ఇంకెవరికీ చెప్పకు. తన్ని తగిలేస్తారు" అన్నాడు. ఇందులో తంతానికి ఏమున్నదో మొదటి నుంచి నాకు అర్థమే కాలేదు.

ఆ తరువాత ఆ పెద్దమనిషి తనతో సమంగా నాకు గౌరవమిచ్చినాడు. నేను కూడా అతని లాగే పళ్ళసందుల నుంచి నైపుణ్యంగా వుమ్మి వేయడం, చొక్కా బొత్తాలు రెండు పెట్టకపోవడం లాటివి చేయసాగినాను. రెండ్రోజులు పోనిచ్చి అతడు నన్ను మారుగొల్లు వీధికి తీసుకుపోయినాడు. అక్కడ చాలామంది ఆడవాండ్లు వున్నారు. వారి అందం భరింప శక్యము కానిది. నన్ను బయట వుంచి అతడు లోపలకు వెళ్ళి గంట తర్వాత వచ్చినాడు. ఆ తరువాత వొక మహిళకు నన్ను వొప్పగించాడు. నీవెళ్ళి ఆడుకునిరా! భద్రం సుమా!! అంటూ ఆ మహిళకు కన్ను గీటినాడు.

ఆమె నా బుగ్గ గట్టిగా కొరికి "ఏం పంతులు నీకప్పడే రేగుపళ్ళు కావలసి వచ్చాయా అంటూ గొల్లుమంది. సరాసరి వొక మురికి గదిలోకి నన్ను తీసుకువెళ్ళింది. మాసికలు పట్టిన మలక మంచంపై పరుండి నన్ను మీదకు లాక్కున్నది. నాకెందుకో ఆమె తీరు నచ్చలేదు. స్నేహమే లేకుండా ఆట ఆడుట ఎట్లు. నా చేతులను వక్షమునకు అన్చుకున్నది. నా బిగుతు నిక్కరుపై కోమలమైన ఆమె చేతులు నయ్యాటలాడినవి. అంతకు ముందు లీలగా వున్న సరదా ఏదో ఇప్పడు అర్థమవసాగింది. అలాటి ఆట ఎప్పడు ఎరగనిది. యేదో తెలియరాని కోపముతో ఆమెను కరచి పెట్టుకున్నాను. కొన్ని నిముషముల తర్వాత మా బంధువొచ్చి ఇకచాలు లేలే! అని రెక్క పట్టుకుని లేపినాడు. నాకు రావాలని లేదు.

రోడ్డెక్కిన తర్వాత తర్వాత అడిగినాను. వీరితో రోజూ నేస్తు కట్టవచ్చా? అని... అందుకు డబ్బు కావాలోయ్ వెర్రినాగమ్మ అని ఫెళ్ళున నవ్వాడు. వాళ్ళు ముండలు. నేస్తులు కారు. నేను లేనపుడు ఇటురాకు అని హెచ్చరించినాడు. నన్ను ఇంటివద్ద దిగవిడిచి ఆ పూటే వాడు తన స్వగ్రామమునకు వెళ్ళిపోయాడు.

* * *

వెంకటలక్ష్మి ఇత్యాదులతో నా ఇప్పితం చెప్పినాను. వారు మాస్టరుకు తెలిపినారు. దానితో ప్రైవేటు అటక ఎక్కినది.

మా చిన్నాయన నన్ను గొడ్డులా బాదినాడు. పట్టుమని పదిహేను లేవు... ఆడది కావాలిరా కామవు వెధవ అని తిట్టినాడు. మా పిన్నీ, నన్ను అసహ్యించుకొన్నది. కామపిశాచినన్నది. కామము అనగా స్నేహము కాదా?

* * *

మరలా గోడకు కొట్టిన బంతిలా మా వూరు వచ్చి పడినాను. నాతో ఎవరూ అట్టే మాట్లాడుట లేదు. నాకు అమ్మా నాయనా వున్నచో ఈ దుర్గతి పట్టేది కాదేమో! ఆస్తినందు నావైపు యేదో తబిసిలు వుండటంతో నన్ను వుండనిచ్చినారు. బడి మాని వుండటంతో నన్ను వుండనిచ్చినారు. ఎంతసేపు తినడం, ధాన్యం గరిసె పక్కన గల పాకలో చందమామలతో కాలక్షేపం చేయడం. అంతకు ముందు గల నేస్తులంతా నన్నో నేరగానిగా చూసేవారు. కొందరు రహస్యముగా టూరింగ్ టాకీసు పక్కకు పిల్చుకుపోయి నా అనుభవాలను వైనవైనాలుగా చెప్పించుకుని వినేవారు. ఇలా ఏడాది కాలమేమో దౌర్భాగ్యంగా గడిచిపోయింది. నా దృష్టంతా ఆటమీదే వుండేది. చివరికోరోజు తట్టుకోలేక మూటపాతిక రూపాయలను మా మేనమామ తోలుపెట్టె నుంచి సంగ్రహించి అత్తిలి పయనమైనాను.

* * *

గతంలో వలె అక్కడ పెద్ద మహిళ లేదు. దాదాపు నాయీడు కలదే మరొక పిల్ల వున్నది. నా దగ్గర డబ్బంతా ఇచ్చేసి నేనేం చేయదలిచానో చెప్పాను. చీకటివేళకు రమ్మని నన్ను పంపివేసినది. ఆ రోజంతా వొకటే వుద్వేగము. సాయంత్రమౌతుండగా జడివాన మొదలైనది. ఎంతకీ తగ్గదే! ఎట్టకేలకు తడుస్తూనే ఆ కొంపకు పోయినాను. అదే మురికి గది. నాన వెలిసినది. మట్టి వాసన. కప్పల బెకబెకలు వినిపిస్తున్నాయి. ఆ పిల్ల ఏదో పౌడరు రాసుకున్నది. మంచి వాసన. తడిక మూసి మంచంపై నా పక్కన కూర్చున్నది. నా తొడలపై చేయి వుంచినది. అంతకుముందు కానిదేదో నాలో అయినది. ఏం పంతులుగారు బువ్వ తినలేదా అంది. అలాటి వొక ఓదార్పు లభించి చాలా కాలమైనది. నాకు దుఃఖము కట్టలు తెంచుకున్నది. నేనే నా ముఖాన్ని ఆమె గుండెలకు అదుముకొని వెర్రిగా ఏడ్చినాను. ఎంతసేపో...

* * *

ప్రాచీన స్మృతి ఏదో కదిలింది. రోజుల పిల్లగాడిగా వున్నప్పడు మా అమ్మ వక్షాల మధ్య అలాగే ఏడ్చివుంటాను. మొత్తానికి ఆడస్పర్శలోనే యేదో కనరాని హాయి వుంది. ఎంతసేపటికో తేరుకున్నాను. అయితే ఈసారి ఆట నేనే కాదు. ఆమె మొదలు పెట్టినది. అది నేనెప్పడూ ఎరగనిది. నా శరీరంలో అప్పటి వరకు ఒకటికి మాత్రమే నియోగిస్తున్న వొక శరీరాంగపు రెండవ పారమార్థినేత నాకు తెలియజెప్పింది. ఆ రాత్రే నేను పెద్ద మనిషినైనాను.

[redacted]

"రమణమ్మతో నా స్నేహము బాగా పెరిగినది. ఆమె నిద్ర మానేసి రకరకాలుగా నాతో ఆటలు ఆడేది. ఆడవారి శరీర రహస్యములన్నీ నేను ఆ వయసుకే చూసినాను. మను షులంతా వొకటేనని చెప్పే మా బాబాయికి ఇన్ని విషయాలు తెలీవుగామోసు. ఆడా మగా వొక్కటి కాదని మాత్రము నేను తెలుసుకున్నాను."